

MINISTER ŚRODOWISKA

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18.07.2013 r.

nr. 3545 podpis. Kwieć

Warszawa, dnia 16 lipca 2013 r.

BMzk-070-747/28130/13/MK

Dot.: BPS/043-35-1497/13

P. J. Gidewicz
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 18.07.13
nr. 6532 podpis. *[Signature]*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Józefa Pinióra, złożonego podczas 35. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 czerwca 2013 r., w sprawie realizacji inwestycji przeciwpowodziowych na rzece Bóbr, w załączeniu przekazuję stosowne wyjaśnienia.

[Signature]
Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM

**Odpowiedź na oświadczenie senatora Józefa Piniora,
z dnia 20 czerwca 2013 r.**

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Józefa Piniora z dnia 20 czerwca 2013 r., w sprawie realizacji inwestycji przeciwpowodziowych na rzece Bóbr, uprzejmie informuję, co następuje.

Zadanie pn.: „Regulacja rz. Bóbr w km 220+400 - 227+400 w m. Wojanów (z wyłączeniem odcinka od km 221+043 do km 221+992 - lewy brzeg, 222+170 - prawy brzeg)” realizowane przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu polega na odcinkowej przebudowie koryta rzeki do parametrów zapewniających bezpieczne przeprowadzenie wód powodziowych o zadanym prawdopodobieństwie przepływu.

Celem realizacji przedmiotowego zadania jest ochrona przeciwpowodziowa siedlisk ludzkich, które od tysięcy lat wpisują się w naturalne środowisko regionu Sudetów Środkowych. Nie można zapomnieć o tym, że otoczenie człowieka również jest jednolitą częścią środowiska i podlega ochronie na równi z prawami dot. ochrony siedlisk fauny i flory.

Lokalnie wypłycone i zawężone koryto rzeki na przedmiotowym odcinku już przy wodach wyższych niż średnie powoduje podtopienia przyległych do koryta zabudowań i infrastruktury komunalnej, świadczą o tym nie tylko obliczenia hydrauliki obecnego koryta, ale również informacje i dokumentacja przekazana od lokalnych mieszkańców (w tym dokumentacja fotograficzna z zalania terenów przyległych do przedmiotowej inwestycji w okresie wezbrania trwającego od 30 maja do dnia dzisiejszego).

Od kilkunastu lat lokalna społeczność miejscowości Bobrów, Wojanów i Łomnica interweniuje w kwestii docelowego rozwiązania problemów wynikających z częstych podtopień i zalewania terenów przyległych do koryta rzeki.

Pomimo wielu, wykonanych w poprzednich latach działań doraźnych o charakterze utrzymaniowym (wycinka krzaków i drzew porastających dno i brzegi koryta, likwidacja zatorów oraz odkładów rumowiska) nie uzyskano oczekiwanego efektu długofalowej poprawy bezpieczeństwa powodziowego, powodem była znaczna degradacja poniemieckich ubezpieczeń a nawet ich całkowite odcinkowe zniszczenie, znaczne lokalne zawężenie koryta oraz charakterystyczna podatna na znaczną erozję budowa geologiczna koryta z pospółek i żwirów.

Przed rozpoczęciem prac projektowych tej inwestycji przeprowadzono przy udziale środowisk naukowych szereg analiz ukierunkowanych na działania zabezpieczenia przeciwpowodziowego dla tego terenu, a także opracowano Studium Wykonalności wraz z wariantowaniem rozwiązaniem oraz przeprowadzeniem analizy opłacalności inwestycji (stopa zwrotu inwestycji z ekonomicznego punktu widzenia wynosi 17,9%).

Natomiast, w ramach opracowanego operatu wodno-prawnego, przeprowadzono obliczenia hydrologiczne i ustalona została hydraulika koryta. W wyniku przeprowadzonych obliczeń i analiz ustalony został zakres regulacji i ingerencji w obecne koryto rzeki, który pozwala na przepuszczenie kontrolnych wód powodziowych i zwiększa ochronę przeciwpowodziową przyległych terenów do poziomu prawdopodobieństwa ich przewyższenia raz na 100 lat.

Zgodnie z założeniami projektu technicznego, zakres regulacji koryta rzeki na tym zadaniu polega na profilowaniu niwelety dna (likwidacji odkładów rumoszu blokujących przepływ, bez likwidacji miejsc przegłębień) wraz z jego lokalną stabilizacją gurtami dennymi, nadaniu odpowiednich przekrojów poprzecznych (lokalne poszerzenie koryta w miejscach przewężzeń do 20-24m szerokości w dnie – obecnie miejscami koryto ma nawet 5 m szerokości), korekcie trasy na głęboko wyciętych i erodujących zakolach, a także wykonaniu ubezpieczeń brzegowych, adekwatnych do rodzaju użytków i zabudowy przylegającej do koryta rzeki.

Zaznaczyć należy, że w ramach tego zadania planowana jest jedynie zabudowa (odtworzenie brzegu do pierwotnych granic działki wodnej oraz wykonanie ubezpieczenia skarpowego) czynnych erozyjnie wyrw brzegowych, które stanowią zagrożenie dla budowli przyległych do koryta rzeki

(takich jak drogi, mosty, budynki mieszkalne i gospodarcze) nie planuje się robót związanych z przekopami meandrów, czy też tzw. „prostowaniem” zakoli.

Zgodnie z obliczeniami hydrauliki koryta po wykonanej regulacji jego przepustowość powinna się zwiększyć do poziomu około $258\text{m}^3/\text{s}$ (jest to przepływ kontrolny o prawdopodobieństwie występowania raz na 100 lat) + min. 10 cm wyniesienia korony ubezpieczeń ponad zwierciadło wód kontrolnych (przepustowość koryta dla wody brzegowej wynosić będzie około $300\text{m}^3/\text{s}$).

Według oszacowanych przez IMGW danych z wezbrania maj/czerwiec bieżącego roku przepływy maksymalne dla przekroju wodowskazu Wojanów kształtowały się na poziomie $250\text{m}^3/\text{s}$. Przy tych przepływach powstały liczne podtopienia oraz uszkodzenia istniejących elementów infrastruktury (w tym mostu drogowego).

Z powyższego jasno wynika, że regulacja przyniesie realną poprawę przeciwpowodziową dla tego terenu.

Wbrew opinii forsowanej przez środowisko ekologiczne, inwestycja ta nie będzie miała również negatywnego wpływu na zmianę bezpieczeństwa przeciwpowodziowego dla znajdujących się poniżej objętej regulacją odcinka rzeki miejscowości.

Jednoznacznie należy tutaj zaznaczyć, że w wyniku realizacji projektu nie zostanie przyspieszony przepływ wód, a wręcz przeciwnie poprzez zwiększenie pojemności koryta na tym odcinku zwiększona zostanie lokalna retencja rzeki.

W ramach zadania nie planuje się skracania biegu rzeki oraz zwiększenia uśrednionej niwelety dna regulowanego odcinka, nie zakłada się również zmiany szorstkości obwodu zwilżonego koryta w przepływie wód powodziowych, a więc zachowane (a w zasadzie ujednolicone) zostaną obecne warunki przepływu wód. Decydującym obiektem dla przepływów wód powodziowych w tym przypadku jest jaz w km 220+430 z ujęciami do elektrowni, stawów i żwirowni znajdujący się na końcu odcinka objętego regulacją. Obiekt ten w wyniku określonych rzędnych korony przelewu oraz małej niwelety dna w cofce jazu ma stałe uzależnione wyłącznie od przepływów powodziowych wydatki.

Dodatkowym argumentem świadczącym o braku negatywnego wpływu regulacji na sytuację powodziową miasta Jelenia Góra (miasto poniżej regulowanego odcinka), są też inne obiekty zlokalizowane na rzece Bóbr znajdujące się na odcinku od końca przedmiotowej regulacji do miasta Jelenia Góra z ustalonymi wydatkami (między innymi mosty, kładki i kolejne jazy w km 212+556 i 212+348 zlokalizowane na wlocie rzeki do miasta), oraz stan regulacji koryta na tym odcinku.

Odcinek koryta rzeki znajdujący się poniżej odcinka objętego regulacją (od km 240+400 do 212+348) został opisany w *Studium Ochrony przed Powodzią zlewni rzeki Górny Bóbr* jako odcinek o znacznie ograniczonej przepustowości z uwagi na światła mostów i wydatki jazów oraz zawężone przekroje rzeki.

Pozytywnym wpływem regulacji rzeki Bóbr w km 220+400-227+400 na sytuację przeciwpowodziową miasta Jelenia Góra (poza jej lokalnym wpływem na miejscowości Bobrów, Wojanów, Łomnica) będzie znaczne ograniczenie zjawiska odkładania rumoszu w korycie rzeki powodującego utrudnienia w przepływie wód powodziowych na odcinku miasta Jelenia Góra oraz ograniczenie przyszłych prac konserwacji koryta polegających na likwidacji odkładów rumowiska i wycinki krzaków porastających te odkłady (prac w korycie rzeki wymagających użycia sprzętu mechanicznego).

Podkreślenia wymaga również podstawa zarządzania zlewniowego, która zakłada realizację poszczególnych zadań budując strukturę ochrony powodziowej dla całego regionu.

Każde, nawet najmniejsze zadanie weryfikowane jest z założeniami opracowań studialnych związanych z poprawą bezpieczeństwa przeciwpowodziowego dla poszczególnych zlewni cząstkowych (Studia Ochrony przed Powodzią), w których oszacowano zakres lokalnych potrzeb w ujęciu ich globalnego wpływu na sytuację przeciwpowodziową dorzecza danej zlewni.

Przykładem mogą być tutaj zakończone w ubiegłym roku regulacje rzeki Kamiennej w m. Jelenia Góra na odcinku w km 0+000-10+500 oraz potoku Radomierka w m. Jelenia Góra,

w wyniku których mimo intensywnych opadów deszczu w tym rejonie w ubiegłym roku oraz w czerwcu bieżącego roku nie nastąpiło zalanie wcześniej rok rocznie podtapianych terenów miasta. Regulacje tych cieków nie doprowadziły również do pogorszenia się sytuacji p. powodziowej na rz. Bóbr w przekroju Miasta Jelenia Góra, co potwierdziły wezbrania z zeszłego i bieżącego roku.

Głównym aspektem niejasności i braku zrozumienia podejmowanej przez RZGW metodyki działań w problematyce przeciwpowodziowej jest lokalne i stereotypowe pojmowanie przez osoby postronne (nie znające podstawowych zasad hydrauliki koryta) wpływów poszczególnych działań hydrotechnicznych na sytuację bezpieczeństwa powodziowego.

Należy zauważyć, że problem powodzi w zdecydowanej większości przypadków (poza wielkimi wezbraniem jak to z 1997 r.) dotyczy lokalnych podtopień oraz erozji brzegowej, dlatego też budowa systemu przeciwpowodziowego zgodnie z obowiązującymi w Polsce wytycznymi opiera się na ochronie terenów przed wodami o zadanym prawdopodobieństwie wystąpienia, adekwatnie do stanu zurbanizowania terenów przyległych.

W tym systemie na poziom bezpieczeństwa przeciwpowodziowego mają zasadnicze znaczenie newralgiczne miejsca zaburzające przepływ i powodujące utratę spójności w przepływie wód. Dla przykładu odkład rumowiska w korycie rzeki po przerośnięciu go krzakami, a nawet drzewami spowoduje lokalne podpiętrzenie wód i ich rozlanie się w wyniku cofki na tereny przyległe, co faktycznie spowoduje retencję dolinową. Jednak tylko do czasu przekroczenia stanu granicznego tego obiektu, później nastąpi rozmycie i niekontrolowany spływ wód z powstałej cofki, który swym poziomem niejednokrotnie przekracza przepływ, jaki powinien wystąpić w wyniku odnotowanego opadu jednostkowego. Na taki stan rzeczy nie jest przygotowana infrastruktura, tj. mosty, kładki, ubezpieczenia brzegowe koryta, wały przeciwpowodziowe, znajdująca się poniżej opisanego zatoru.

Poza lokalną analizą poziomu bezpieczeństwa przeciwpowodziowego znaczącym elementem jest globalny pogląd na sytuację przepływów w poszczególnych rzekach i potokach w danej zlewni.

Na rzece Bóbr oraz jej dopływach w latach ubiegłych, w tym za czasów poprzednich włodarzy tych terenów) w celu zwiększenia bezpieczeństwa przeciwpowodziowego wykonano szereg regulacji oraz zbiorników. Zarówno wykonywane regulacje, a w zasadzie odtwarzanie zniszczonych elementów ponemieckiej infrastruktury przeciwpowodziowej, jak i wybudowane oraz projektowane zbiorniki mają na celu budowę systemu umożliwiającego sterowanie przepływem wód na poszczególnych ciekach tak, aby nie doszło do nałożenia się fal powodziowych z zlewni cząstkowych w danym przekroju. Jest to jedno z podstawowych zadań RZGW.

Niemniej jednak, brak możliwości przewidzenia zachowywania się przepływów wód powodziowych na ciekach, które straciły swoje parametry w wyniku wieloletnich zaniedbań (permanenty brak środków na utrzymanie właściwego stanu istniejącej infrastruktury) powoduje poważną lukę w ustalonym systemie ochrony przed powodzią. Doprowadza to do sytuacji braku możliwości przeprowadzenia zrzutów wyprzedzających, bo w opinii władz samorządowych i lokalnych mieszkańców jeszcze nie ma powodzi, a już w wyniku decyzji RZGW zalewane są tereny przyległe do koryta cieku, które, jak już wyżej wspomniano, utraciło swoje parametry.

Podsumowując powyższe, uprzejmie informuję, że przedmiotowa inwestycja realizuje w całości cele, założone w opracowanym przez grono fachowców *Studium Ochrony przed Powodzią...* zarówno pod kątem lokalnej, jak i globalnej poprawy bezpieczeństwa przeciwpowodziowego tego regionu a potrzeba jej wykonania od wielu lat wnioskowana była przez mieszkańców tych terenów i władze samorządowe, w załączeniu ostatnia z petycji mieszkańców sołectwa Łomnica oraz oświadczenie Rady Gminy Mysłakowice.

Nadmienić należy również, że ostateczny zakres realizacji zadania poprzedzony został wariantowaniem rozwiązań oraz analizą ekonomiczną, według oceny studium wykonalności. Wybrany został optymalny pod kątem poprawy bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, powstrzymania erozji brzegów i dna koryta, środowiskowym oraz ekonomicznym wariant realizacyjny.

W ramach uzyskiwania decyzji środowiskowej oraz pozwolenia wodno-prawnego przeprowadzone zostały wymagane prawem konsultacje społeczne w wyniku, których wprowadzono

szereg zmian do ostatecznego projektu wykonawczego. Wprowadzono zamiennie typy ubezpieczeń skarpowych z materacy siatkowo kamiennych opartych na opasce z narzutów kamiennych na ubezpieczenia skarpowe z układanych i licowanych głazów kamiennych, co oprócz względów środowiskowych dodatkowo obniżyło koszty realizacji całego zadania o około 40%.

W ramach przedmiotowego zadania nie przewiduje się wykonywania w korycie żadnych nowych konstrukcji betonowych, a wprowadzane do koryta rzeki będą wyłącznie naturalne materiały takie jak kamień i drewno. Jedynie remont istniejących konstrukcji murów regulacyjnych oraz przyczółków mostowych wymagać będzie użycia zapraw cementowych i mieszanki betonowej potrzebnych do podbudowy łąw fundamentowych, lokalnej zabudowy ubytków oraz reprofilacji spoin okładzin kamiennych.

Projekt przewiduje też wykonanie nowych murków wałowych oraz podwyższenie istniejących, które zgodnie z założeniami projektu budowlano-wykonawczego wykonane zostaną poza korytem rzeki i jego pasem przybrzeżnym w obrębie pobocza dróg.

Zdaniem specjalistów z zakresu hydrauliki koryta, hydrotechniki, melioracji i geotechniki dopuszczalnym odstępstwem od zakresu realizacji przedmiotowego zadania w wyniku nacisków ekologów może być ewentualne złagodzenie ubezpieczeń lub odstąpienie od ubezpieczania skarpowego niektórych łuków wypukłych (nieatakowanych) oraz wyłączenie z realizacji odcinków przepływających przez tereny niezainwestowane (przy założeniu wykupu gruntów trwale zajętych przez wody w wyniku erozji brzegowej). Natomiast, bezwzględnie wymagane jest lokalne poszerzenie koryta do szerokości 20-24m, likwidacja odkładów rumowiska i wychodni skał utrudniających przepływ wód, ubezpieczenie skarp brzegów atakowanych, wykonanie remontu istniejących ubezpieczeń, wykonanie i podwyższenie istniejących murków przeciwpowodziowych znajdujących się poza korytem rzeki a także wykonanie lokalnej stabilizacji dna szczególnie na ostrych łukach.

Odpowiadając na pytania Pana senatora, uprzejmie informuję, co następuje.

Ad. 1

Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, konsultacje rozwiązań projektowych odbywają się również na etapie uzyskiwania pozwolenia wodno-prawnego w trakcie rozpraw wodno-prawnych. Na tym etapie projektu, jest to faza początkowa dokumentacji, omawiane są docelowe warianty rozwiązań, a ich ewentualna, z uwagi na wniesione przez zainteresowane strony uzasadnionych zastrzeżeń, zmiana nie rodzi jeszcze skutków finansowych i prawnych.

W przypadku opracowań planistycznych w dziedzinie ochrony przeciwpowodziowej, takich jak wstępna ocena ryzyka powodziowego i plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy i regionów wodnych (PZRP), podobnie jak w przypadku planów gospodarowania wodami w dorzeczu, przewidziane są procedury konsultacji społecznych, zgodnie z prawem krajowym i unijnym.

Podczas opracowania PZRP konsultacje społeczne odbywają się na kilku etapach m.in. w zakresie proponowanych instrumentów wdrożeniowych, podstawowych problemów i celów na poziomie regionu wodnego i zlewni, projektów planów dla obszaru dorzeczy i regionów wodnych oraz strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto udział przedstawicieli organizacji pozarządowych przewidziany jest w ramach prac zespołów planistycznych, powoływanych przez Dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej na potrzeby opracowania PZRP dla regionów wodnych.

W odniesieniu do planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy konsultacje społeczne z udziałem przedstawicieli trzeciego sektora odbywają się na poziomie krajowym, a także na poziomie poszczególnych regionów wodnych. Konsultacje obejmują w szczególności przegląd istotnych problemów gospodarki wodnej oraz projekt planu gospodarowania wodami dla danego obszaru dorzecza.

Szczególną platformą dialogu w obszarze planowania w gospodarce wodnej, w tym również planowania rozwiązań przeciwpowodziowych, są Fora Wodne. Dotychczas odbyło się pięć takich spotkań z udziałem przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej, środowisk naukowych, biznesu i organizacji pozarządowych. Są one miejscem wymiany doświadczeń, uwag i propozycji zgłaszanych przez różne środowiska zainteresowane problemami gospodarki wodnej.

Środowiska eksperckie skupione wokół organizacji pozarządowych mają ponadto możliwość zgłaszania skarg, wniosków i zapytań o charakterze formalnym i merytorycznym do właściwych instytucji zajmujących się zarządzaniem w gospodarce wodnej takich jak MŚ, KZGW i RZGW zgodnie z procedurami wynikającymi z obowiązującego prawa.

W analizowanym przypadku środowiska eksperckie miały dodatkowo możliwość zaprezentowania swojego stanowiska w odniesieniu do prac regulacyjnych na rzece Bóbr podczas dwóch spotkań technicznych, które odbyły się w dniach 15 i 26 kwietnia 2013 r. Uczestniczyli w nich przedstawiciele RZGW, wykonawcy, projektanta, władz samorządowych oraz organizacji ekologicznej WWF wraz z zaproszonymi przez nią ekspertami.

Ad. 2 i 3

W obecnej fazie, uzyskano obowiązujące w Polsce zgody i decyzje administracyjne. Skorygowanie rozwiązań projektu może odbywać się wyłącznie na zasadzie łagodzenia typu ubezpieczenia lub wyłączeń poszczególnych elementów zaprojektowanej zabudowy regulacyjnej. Jednak z uwagi na ustawę Prawo zamówień Publicznych, nie ma możliwości zmiany rozwiązań technicznych ubezpieczeń brzegów i dna koryta na inne niż wskazano w projekcie typy ubezpieczeń, przy założeniu akceptacji tych rozwiązań przez projektanta w zakresie „nieistotnych zmian projektowych”.

Ewentualne łagodzenie ubezpieczeń na łukach wypukłych oraz wyłączenia odcinków z regulacji należy wypracować w oparciu o dostępną wiedzę naukowo techniczną w zakresie regulacji rzek i potoków przy udziale osób merytorycznie wykształconych i zaznajomionych z przedmiotową problematyką.

Ad. 4

Postanowienia Dyrektywy 2000/60/WE z dnia 23 października 2000r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Ramowa Dyrektywa Wodna) oraz Dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dyrektywa Powodziowa) zostały implementowane do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2011 Nr 32 poz. 159), jak również wcześniejszymi nowelizacjami i rozporządzeniami wykonawczymi.

Ww. zmiany legislacyjne podlegały wymaganym prawem konsultacjom społecznym. Instrumenty zarządzania gospodarką wodną niezbędne do realizacji celów określonych w RDW, takie jak plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, wdrażane są w kolejnych cyklach planistycznych. Obecnie trwają prace związane z drugim cyklem planistycznym, którego głównym elementem będzie aktualizacja planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy i programu wodno-środowiskowego kraju.

Aktualnie prowadzone działania dotyczą przede wszystkim analizy presji i wpływu działalności człowieka na wody powierzchniowe i podziemne, oceny stanu wód, charakterystyki obszarów dorzeczy i celów środowiskowych.

Ustawa Prawo wodne, zgodnie z Dyrektywą Powodziową, nałożyła na Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej obowiązek opracowania: wstępnej oceny ryzyka powodziowego (WORP), map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy, a na dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej obowiązek przygotowania planów zarządzania ryzykiem powodziowym dla regionów wodnych. WORP został opracowany i opublikowany do 22 grudnia 2011r. Raport z wykonania

wstępnej oceny ryzyka powodziowego, po akceptacji Ministerstwa Środowiska, został przekazany Komisji Europejskiej przez KZGW w terminie, tj. do 22 marca 2012 r. Wyniki WORP dostępne są na stronie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej pod adresem: <http://www.kzgw.gov.pl/pl/Wstepna-ocena-ryzyka-powodziowego.html>.

Prace nad mapami zagrożenia powodziowego i mapami ryzyka powodziowego trwają od 2011 roku. Zakończenie prac przewidziane jest, zgodnie z zapisami Dyrektywy Powodziowej na 22 grudnia 2013r. Dokumentem łączącym powyższe opracowania będą plany zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszarów dorzeczy i regionów wodnych (PZRP). Termin ich opracowania wskazany jest na 22 grudnia 2015 r.

Również system zarządzania zasobami wodnymi w wymiarze instytucjonalnym ulega dostosowaniom i optymalizacji w porozumieniu z Komisją Europejską i właściwymi instytucjami krajowymi. Wszelkie zmiany legislacyjne w tym zakresie podlegają procedurze konsultacji społecznych.

Ad. 5

W świetle nakładania się kompetencji urzędów i samorządów w zakresie zarządzania rzekami i infrastrukturą nadrzeczną (np.: mostami drogowymi i kolejowymi) potwierdzam występowanie niewielkich utrudnień i komplikacji.

Obecnie nie jest to problem na tyle istotny, żeby wymagał wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych oraz zmiany ustawodawstwa i praktycznie nie występuje przy wykonywaniu zadań inwestycyjnych dla nowych, rozbudowywanych, bądź przebudowywanych obiektów mostowych.

Dla uzyskania kompletu wymaganych prawem uzgodnień na budowę, rozbudowę lub przebudowę tych obiektów konieczne do opracowania są operaty wodno-prawne, które w aspekcie poprawności obliczenia światła mostu, rozwiązań konstrukcyjnych ingerujących w koryto cieku oraz spójności z dokumentacją planistyczną tj.: studia ochrony przez powodzią, są weryfikowane przez regionalne zarządy gospodarki wodnej.

Odrębną kwestią są istniejące, niekiedy wiele wiekowe konstrukcje, mostów i kładek, które obecnie nie spełniają obowiązujących warunków technicznych dla tego typu obiektów oraz dla których zakres możliwych do zaakceptowania przez administratora cieku zabiegów hydrotechnicznych w ich obrębie jest ograniczony i nie przyniesie zakładanego efektu przepuszczenia normatywnych wód powodziowych. Regułą jest, określanie przez projektanta na etapie prac projektowych związanych z poprawą bezpieczeństwa przeciwpowodziowego potrzeb dotyczących konieczności przebudowy lub rozbudowy takich obiektów. Następnie ta informacja przekazywana jest administratorowi obiektu, który w ramach posiadanych środków realizuje uzasadnione wytyczne.

Zaznaczyć należy, że w większości przypadków są to stare i obecnie bardzo zniszczone konstrukcje, a więc praktycznie ich przebudowa odbywa się na bieżąco i uzgadniana jest w ramach operatu wodno-prawnego z zarządcą cieku.

Istnieją również regulacyjne zabiegi techniczne pozwalające na zwiększenie przepustowości tych obiektów bez znacznej ingerencji w ich konstrukcje. Zakres dostępnych wariantów rozwiązań projektowych na zwiększenie przepustowości istniejących konstrukcji komunikacyjnych jest bardzo duży i w większości przypadków nawet niewielkie zabiegi regulacyjne koryta pozwalają na znaczne zwiększenie przepustowości tych obiektów bez konieczności ich przebudowy.

Z up. Ministra
Sekretarz Stanu
Stanisław Gawłowski